

de af Folkethinget foreslaaede Ændringer ere ligesaa selvfolgelige som det, der oprindelig var foreslaaet af den høitærede Indenrigsminister. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 3 om Krik-Big er jeg dog fuldstændig enig med Flertallet i, at der ikke er Trang til nu at vedtage den i den Stikkelse, hvori den er oversendt fra det andet Thing, idet der for Landstingets Udvalg foreligger Andragender og Erklæringer, der aldeles bestemt gaa imod hinanden, saa det er umuligt for Udvalget at se af det, der derigjennem er fremkommet, hvad der i Virkeligheden er det Rigtige, og da denne Bestemmelse aldeles afgjort blev indsat i Loven med velberaad Hu, kan der ikke være Tale om nogensomhelst Misforstaaelse i det Stykke. — Hvad derimod det sidste Punktum af § 1 angaar, maa jeg tilstaa, at jeg overfor denne af Folkethinget vedtagne Ændring nu er bleven lidt tvivlraadig ved den ærede Ordførers Udtalelser, idet den ærede Ordfører har udtalt, at denne Bestemmelse er indsat her i Thinget med velberaad Hu. Jeg maa altsaa deraf slutte, at der fra det Medlem i Folkethinget, der har foranlediget denne Bestemmelse indsat i det andet Thing, mulig foreligger en Misforstaaelse. Det tør jeg selvfolgelig ikke afgjøre. Jeg skal derfor henstille, om man vil følge Flertallet eller Mindretallet med Hensyn til det sidste Punktum i Lovforslagets § 1. — Hvad derimod § 2 angaar om Slæbeanke ved Bøtvaad, har det været og er mig i dette Øieblik endnu aldeles umuligt at indse Andet, end at denne Bestemmelse i Fjor maa være indkommen ved en eller anden Misforstaaelse. Som ærede Medlemmer vide, handler Fiskerilovens § 30 om Brugen af 2 Slaags Vaad til Malefiskeri i Simsfjorden, nemlig Pulsvaad og Bøtvaad, og den nævnte Paragraf er omtrent en Gjentagelse af den tidligere Bestemmelse i Loven af 22de Marts 1867, hvis § 4 handler om Fiskeri ved Pulsvaad og Bøtvaad, og hvor der findes en Bestemmelse om, at Pulsvaad kun maa bruges paa den Maade, at Vaaden slæbes til Vaadet, hvorimod Bøtvaad tillige maa bruges paa den Maade, at Vaaden ligger for Anker, saaledes at Vaadet kan slæbes til Vaaden. Denne Bestemmelse i Loven af 1867 er, saavidt mig bekjendt, hidtil bleven forstaaet saaledes, at dette Anker, hvorved Vaaden kunde ligge, naar man bruger Bøtvaad, ikke behøver at være fast Anker, men det kunde ogsaa være et Anker, der slæber efter Vaaden, det saakaldte Slæbeanke. Nu har man i Loven i Fjor indsat den Indsættelse, hvor der tales om, at Pulsvaad og Bøtvaad fremdeles skulle bruges som hidtil saaledes, at Vaaden, „der ikke maa

slæbe Anker eller anden lignende Bøgt efter sig“, drages til Vaadet og Bøtvaad tillige paa den Maade, at Vaadet drages til Vaaden, som ligger for Anker. Jeg kan ikke tro Andet end, at denne Bestemmelse om Slæbeanke er kommen ind i Loven i Fjor under den Forudsætning, at det egentlig var Pulsvaad, man tænkte paa. Naar Pulsvaad ikke tidligere er benyttet paa anden Maade, end at Vaaden laa løs og altsaa slæbtes hen til Vaadet — ja ved Pulsvaad brugte man for Resten 2 Vaade, det er den væsentligste Forskel paa Puls- og Bøtvaad, at ved Pulsvaad bruger man 2 Vaade, men ved Bøtvaad kun en — jeg formoder, at man altsaa i Fjor har indsat den Bestemmelse under den Forudsætning, at hvis Ankeret slæbtes ind til Vaaden, kunde det, hvis man benyttede Slæbeanke omtrent saaledes, at det slæbte paa Bunden, være til Skade for Fiskeynglen. Derimod er det aldeles umuligt at indse, at et Slæbeanke efter en Vaad, der bruges ved Bøtvaadsfiskeriet, skulde medføre nogensomhelst Skade for Fiskeynglen, i hvert Tilfælde meget mindre Skade, end hvis man bruger den anden Fremgangsmaade, at ligge for fast Anker og saa slæbe Vaadet hele Tiden. Jeg er ogsaa i de allerførste Dage blevet meget stærkt bestyrtet herti, ved at jeg har talt med nogle Simsfjordsfiskere, som, vel at mærke, ikke selv bruge Bøtvaad, og de vare ganske enige med mig i, at selvfolgelig Vaad, der slæbte paa Bunden af Fjorden, maatte gjøre større Skade paa Fiskeynglen — hvis de da gjøre Skade — end et Slæbeanke, der er ombundet med Loug og slæbes bagefter Vaaden. Dernæst maa vi lægge Mærke til, at der til det nedsatte Udvalg fra ikke mindre end 571 Fiskere fra forskjellige Egne af Simsfjorden er indkommet et Andragende om at faae denne Bestemmelse hævet, blandt Andet med den Begrundelse, at det vilde være et overordentlig stærkt Indgrib i deres Næringsvei; ja, de have endogjaa slaaet paa, at det vilde gjøre dem brodløse. Dette er nu maaske noget stærkt sagt, det skal jeg ikke saadan videre opholde mig ved; men jeg synes, at det taler i høieste Grad for at vedtage denne Ændring, saa meget mere som jeg er aldeles ude af Stand til at tro Andet, end at det maa være en større Beskyttelse for Fiskeynglen, end hvis Lovens Bestemmelse bliver staaende. Jeg skulde saa meget mere være tilbøielig til at tro, at denne Bestemmelse var mere paatrængende nødvendig end den oprindelig af den høitærede Regjering foreslaaede Bestemmelse i § 1, fordi der om Duffer fra Drefunds-fiskere kun foreligger Udtalelser fra 290 Fiskere, altsaa lige akkurat omtrent Halvdelen